

ఇంటర్వ్యూ

ఇన్ఫోసూకస్

రెమిజండ్

అడ్వర్టయిజుమెంట్ చూశాడు రావ్. ఆత్రుతగా ఆ మూలా గ్రమూ చదివాడు.

పట్నంలోని ఒక పెద్ద కంపెనీ-బెనర్లీ ఆటోమొబైల్స్-అసిస్టెంట్ యింజనీర్ పోస్టుకి దరఖాస్తుల నాహ్యనిస్తూంది. చాలా పేరుప్రఖ్యాతులున్న పెద్ద కంపెనీ అది.

అర్హతలూ వయో పరిమితి సరి పోయాయి. అదృష్టవశాత్తూ-పూర్వ్యానుభవం కోరలేదు. కనుక-తను ప్రయత్నించవచ్చు.

30 ఏళ్ళక్రితం-ఆటోమొబైల్ యింజనీరింగ్ లో పోస్టు గ్రాడ్యుయేషన్ పూర్తి చేశాడు రావ్. డిస్పింక్షన్ లో వచ్చాడు. ఈ రెండు సంవత్సరాలనుంచీ నిరుద్యోగిగానే ఉండిపోయాడు. చిన్నచిన్న పోస్టులలో చేరడం నాకిష్టంలేదు. ఉద్యోగం అంటూ చేపడితే అందులో కూరుకు

పోవడమే ఔతుంది. ఇతర అవకాశాల కోసం ప్రయత్నించేందుకు తగిన సమయమూ ఓపికా ఉండవు. కనుక మొదటే మంచి ఉద్యోగంలో చేరాలి. ఇది రావ్ ఉద్దేశం.

ఉద్యోగంగురించి కచ్చితమైన అభిప్రాయాలు కొన్ని ఉన్నాయి రావ్ కి. ముందుకుపోయే అవకాశాల నిచ్చేదిగా ఉండాలి పోస్టు. లేకపోతే జీవితానికి చదువుకి సార్థకత ఉండదు. ఎక్కడ వేసిన గొంగళి అక్కడే ఉంటే - రావ్ కి చిరాకు. పరుగెత్తే తత్వం అతనిది.

ప్రస్తుతం దేశాన్ని పీడిస్తున్న నిరుద్యోగసమస్య గురించి రావుకి తెలియకపోలేదు. ముఖ్యంగా- యింజనీరింగ్ సైడు ఎంత నిరాశాజనకంగా ఉందో అతనికి ప్రత్యక్షానుభవమే. తనతో బి. యి. ఫస్ట్ క్లాసులో వచ్చిన మాధవ్ - మరోగతి లేక హైస్కూలుల్లో మేధమటిక్స్ అసి

స్వైంటుగా చేరాడు; అవేశ రావ్ కి యీ దేశంమీద చాలా కోపమూ - యింజనీరింగ్ మీద ఎంతో జాలీ కలిగాయి.

బెనర్జీ అండ్ బెనర్జీ ఆటోమొబైల్స్ ఆఫర్ చేస్తున్న పోస్టులోపైకి పోయేందుకు చక్కని అవకాశాలున్నాయి. సాంకేతిక పరిజ్ఞానానికి మెరుగులు దిద్దగలిగే ఉద్యోగం. జీతమూతదితరసదుపాయాలూ ఆకర్షణీయంగానే ఉన్నాయి. ఈ జాబ్ దక్కించుకోగలిగితే అద్భుతమే. ఇన్నాళ్ళ తననిరీక్షణకు చక్కని ఫలం అందుతుంది. ఏమయినా సరే యీ పోస్టు దక్కించుకోవాలి. అవకాశం జారవిడుచుకో కూడదు.

అప్లయ్ చేశాడు రావ్.

వారం తిరగకుండా ఇంటర్వ్యూకి పిలుపు వచ్చింది. రెండు మూడు రోజులలో ఇంటర్వ్యూ.

ముకుంద్ ని కలుసుకోడం మంచిదని పించింది. ముకుంద్ రావ్ స్నేహితుడు. అతను బెనర్జీ అండ్ బెనర్జీ ఆటోమొబైల్స్ లో పనిచేస్తున్నాడు.

“మై డియర్ ముకుంద్. మీ కంపెనీలో ఎ. యి. పోస్టుకి అప్లయ్ చేశాను. ఎట్లుండే ఇంటర్వ్యూ. నీ దగ్గర సిలహా తీసుకోవాలని వచ్చాను - సబ్జెక్టు బాగానే ప్రీపేరయ్యాను.

“గ్లాడ్! కాని...”

“కాని?...”

“హయ్యర్ పోస్టు ఫిలప్ చేసేటపుడు

కంపెనీ ఒక విధానం అవలంబిస్తుంది. ప్రమోషన్ పాలసీ - మానేజిమెంట్, యూనియన్ల అంగీకారం ప్రకారం ఏర్పడింది. వేకెన్సీలకి ‘రా’ క్యాండిడేట్లతోపాటు కంపెనీలో పనిచేస్తూ ఎలిజిబిలిటీ ఉన్న క్యాండిడేట్లని కూడా పిలుస్తారు. ఇంటర్వ్యూ ప్రాక్టికల్ గ్రౌండ్స్ మీద జరుగుతుంది - కనుక ‘రా’ క్యాండిడేట్స్ కి సెలక్షన్ రావడంకష్టం. ప్రాక్టికల్ నాలెడ్జి ఎక్స్పీరియన్సు ఎక్కువ ఫెచ్ చేస్తాయి.

“ఆ మాత్రం దానికి డైరెక్టు క్యాండిడేట్స్ ని పిలవడమెందుకు?”

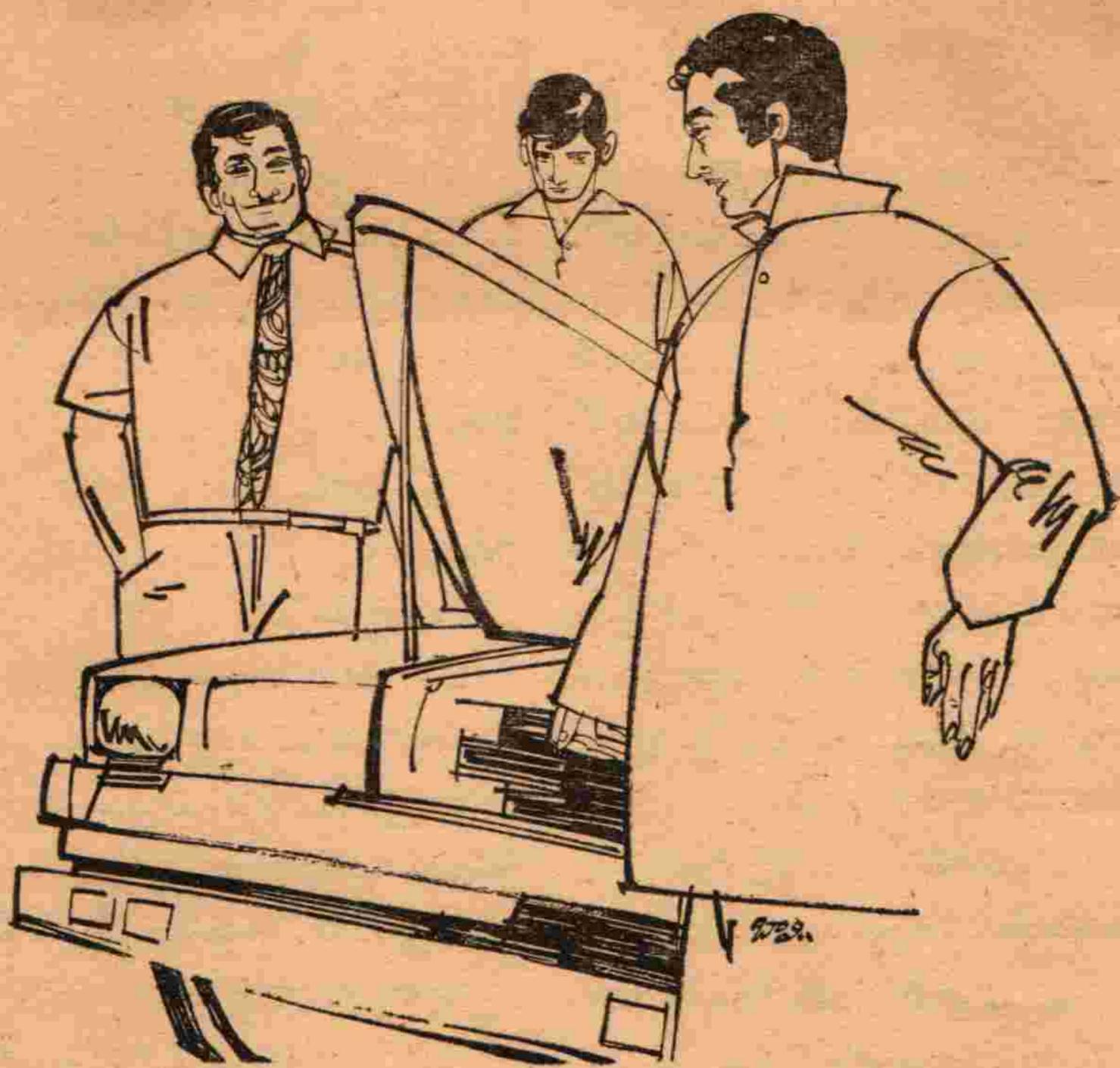
“కన్నీటి తుడుపు అంతే. పబ్లిక్ యిమేజిని కాపాడుకుందుకు కంపెనీ ఇలాటి నాటకాలాడుతుంది. రావ్! నిన్ను నిరుత్సాహపరచాలనికాదు కాని - నీమేలు కోరి మరొకనిజం చెప్పదలచుకున్నాను.”

“ఏమిటి?”

“జూనియర్ యింజనీర్ రఘురామ్ అంటే చీఫ్ కి చాలా ఫేవర్. నిజం చెప్పాలంటే - చీఫ్ అతన్నెలాగయినా ప్రమోట్ చెయ్యాలని ఉన్నాడు - కంపెనీ సీక్రెట్ యిది...”

“అయితే యింటర్వ్యూకి అటెండవడం అనవసరమే అంటావా?” నీరసంగా అడిగాడు రావ్.

“ఉహూఁ చెప్పలేం. నువ్వు తెలివైన వాడివి. నీ అద్భుతం ఎలావుందో? ప్రయత్నించి చూడవలసిందే. ఒకటి మాత్రం గుర్తుపెట్టుకో. ఇంటర్వ్యూకి కావలసింది

సబ్బకు కాదు. సమయస్ఫూర్తి. ఐ మీన్ ప్రెజెన్సాఫ్ మైండ్. చాలా స్మార్ట్గా ఉండాలి. స్టిజ్ ట్రై యువర్ లక్."

"థాంక్యూ..చాలా చెప్పావు."

రావుకి కోపంగా ఉంది. క్వాలి ఫికేషన్స్కి అట్టే ప్రాముఖ్యత ఉండదనే సరికి నిరుత్సాహం ఆవరించింది. ఉద్యోగం దూరమైపోయినట్టే అనిపించింది. అయినా ఆశని పుంజుకుని పోటీలోగలవడానికి సర్వసన్నాహాలూ చేసుకోదలిచాడు. ముకుంద్ని కలుసుకోడం వలన ముఖ్యమయిన విషయాలు తెలుసుకో రావ్.

గలిగినట్లనిపించింది. కృతజ్ఞతలు తెలిపి ముకుంద్ వద్ద శలవు తీసుకున్నాడు.

* * *

స్వింగ్ డోర్స్ తెరచుకున్నాయి. రావ్ లోపలికి నడిచాడు.

అక్కడ-భీష్ ఉన్నాడు కుర్చీలో.

"గుడ్ మార్నింగ్ సర్.."

"మార్నింగ్. మీరు.."

"మిస్టర్ రావ్."

"గుడ్: కూర్చోండి."

"థాంక్యూ వెరీమచ్ -" కూర్చున్నాడు

“సర్టిఫికేట్స్ ప్లీజ్”

రావ్ అందించాడు.

మార్కుల షీటు చూసి-“కంగ్రాట్స్ చాలా బ్రలియంట్ మార్కుస్ తెచ్చుకున్నారు-” అన్నాడు చీఫ్ మందహాసంతో.

“థాంక్స్ ఫర్ ద కాంప్లిమెంట్స్.”

“మా కంపెనీ ప్రమోషన్ పాలసీ కొంచెం తెలుసుకొండి. క్వాలిఫికేషన్ తో పాటు ఎక్స్పీరియన్స్ కి కూడా ప్రాముఖ్యత యివ్వబడుతుంది. అందుచేతరా- క్యాం డేట్లతోపాటు కంపెనీలో వర్క్ చేస్తున్న ఎలిజిబుల్ క్యాండ్ డేట్లను కూడా ఇంట ర్యూ చేసి- సెలక్టు చేయడం జరుగుతుంది”

తలపంకించాడు రావ్.

“రఘురామ్-జూనియర్ యింజనీర్. అతను మీ ప్రత్యర్థి-”

అదే క్షణంలో రఘురామ్ వచ్చాడు.

ఇద్దర్నీ పరిచయం చేసాడు చీఫ్.

ప్యూన్ కాఫీలు తెచ్చాడు.

ముగ్గురూ తీసుకున్నారు.

“లెటర్ ప్రొసీడ్-” అని లేచాడు చీఫ్.

కాంపౌండ్ లోకి వచ్చారు ముగ్గురూ.

అక్కడ ఇంపాలా, ఓల్డ్స్ మొబ యిలూ ఉన్నాయి.

చీఫ్ రాఫ్ చెయ్యిపట్టుకుని ఓల్డ్స్ మొబాయిల్ వైపు నడిచాడు. రావ్ కూర్చున్నాడు. ఓల్డ్స్ మొబాయిల్ స్టార్ యింది.

వెనుక - యింపాలాలో రఘురామ్ అనుసరిస్తున్నాడు.

రావ్ కి చిత్రంగా ఉంది.

ఏమిటి యింటర్వ్యూ? ఒక్క ప్రశ్న అయినా అడగలేదు. సబ్జెక్టు మీద! ఇది యింటర్వ్యూ? లేక ప్లెషర్ ట్రిప్పా?

ఊరు దాటి చిన్నగుట్ట ఎక్కుతుంది కారు.

“హౌడు యు లైక్ ద సీనరీ?” అడి గాడు చీఫ్.

“వెరీ నైస్-”

తోవ కటూ యిటూ చక్కని చెట్లు. దూరంగా కొండలు. మలపులు తిరు గుతూ పైకి పోతున్న రోడ్డు. నిజంగానే అక్కడ అందంగా ఉంది ప్రకృతి.

ఫస్టుగేర్ లో నడుపుతున్నాడు చీఫ్.

హఠాత్తుగా కారు ఆగిపోయింది.

చిరాగ్గా చూసి కారు దిగాడు చీఫ్.

“ప్లీజ్ బ్రై మిస్టర్ రావ్..”

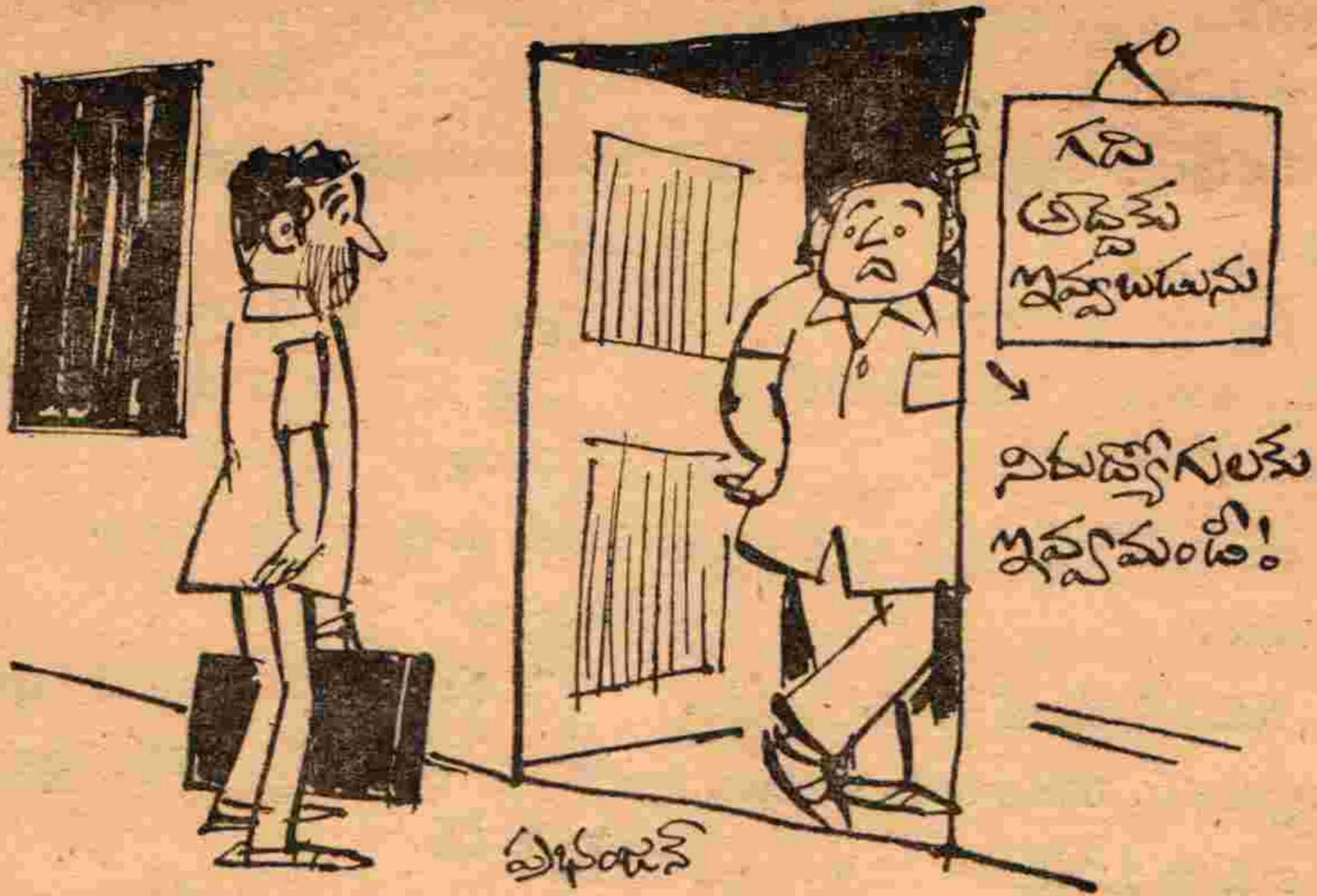
“యస్ సర్...”

డాష్ బోర్డులోంచి షెర్లాక్ హోమ్స్ పుస్తకం బయటకు తీశాడు చీఫ్. ఈ లోగా రఘురామ్ అక్కడికి చేరాడు.

“కారు ట్రబులిచ్చింది - రావ్ సెట్ చేసి స్టార్ట్ చేస్తాడు. అరగంట చాలు కదూ మిస్టర్ రావ్?”

“యస్-” అన్నాడు రావ్.

చీఫ్ షెర్లాక్ హోమ్స్ పట్టుకుని దూరంగా నడిచి ఓ చెట్టునీడలో నిలబడి పుస్తకం చదవసాగాడు.

రఘురామ్ మరోవైపు నడిచాడు.
 రావ్ డిక్కి తెరచి టూల్ కిట్ అందు
 తున్నాడు.

చకచకగేర్ బాక్స్ తెరిచాడు. డిఫెక్టు
 కనబడలేదు. బానెట్ ఎత్తి బ్యాటరీ కనె
 క్షన్లు, రేడియేటరు వగైరాలన్నీ చెక్
 చేశాడు. ఎక్కడా ఏ లోపమూ కని
 పించలేదు.

కారు స్టార్టుచేసి చూశాడు.
 స్టార్టు కాలేదు :
 అతని ఆతృత అధికమైంది.

చదివిన ఛాప్టర్లు గుర్తుకి తెచ్చుకుంటు
 న్నాడు.

ఆటోమాటిక్ బ్రేక్ డౌన్, మెకానికల్
 బ్రేక్ డౌన్ ప్రకరణాలు మెదడులోతిరుగు
 తున్నాయి.

అతనికర్థం ఐపోయింది.

ఇదే యింటర్వ్యూ. తను ఫెయిలయితే
 ఉద్యోగానికి నీళ్లు వొదులుకోవలసిందే.
 వాచీ చూశాడు.

ఐదు నిమిషాలు మాత్రమే ఉంది
 వ్యవధి.

ఉద్యోగం లభించడానికి, లభించక
 పోవడానికి-ఐదు నిమిషాలు : ఈ ఐదు
 నిమిషాలూ తన భవిష్యత్తుని నిర్ణ
 యిస్తాయి.

చీఫ్ వైపు చూశాడు.

షెర్టాక్ హోమ్స్ చదువుకుంటున్నా
 డతను. అట్టమీద బొమ్మ అస్పష్టంగా
 కనిపిస్తోంది.

రఘురామ్ వైపు చూశాడు. ఇంపా
 లాకి దూరంగా నిలుచుని నవ్వు ముఖ
 ముతో తనని పరిశీలిస్తున్నాడు. ఎంత
 ధీమా : ఎదుర్కోబోయే యింటర్వ్యూ

పట్ట అతను ఆత్రత పడటంలేదు. కొంచెం కూడా నెర్వస్ కావడంలేదు.

మెరపులాటి ఆలోచన మెదిలింది రావ్ మెదడులో.

త్వర త్వరగా బాయ్ నెట్ ఎత్తాడు. కొన్ని క్షణాలు గడిచాక గేర్ బాక్స్ కది పాడు.

ఐదు నిమిషాల వ్యవధి యిట్టే అయి పోయింది.

“యువర్ టైమిజ్ ఓవర్!-” అంటూ వచ్చాడు చీఫ్. రఘురాం కూడా వచ్చాడు. కారు స్టార్ట్ వలేదు.

“సారీ మిస్టర్ రావ్-” చీఫ్ రఘు రామ్ వైపు తిరిగాడు.

“మిస్టర్ రఘురామ్.. నీకు పావుగంట మాత్రమే వ్యవధి. డైరెక్ట్ క్యాండిడేట్ కి కొంత ప్రివిలేజ్ యివ్వడం న్యాయం. అందుకే రావ్ కి అరగంట యిచ్చాను. నువ్వు అనుభవం కలవాడివి కనుక... పావుగంట మాత్రమే. బి క్విక్...”

మందహాసం చిందిస్తూ టూల్ కిట్ అందుకున్నాడు రఘురామ్. చీఫ్ రావు భుజం మీద చెయ్యి వేశాడు.

“డోన్ట్ మైండిట్ మైడియర్ యంగ్ మాన్!... నీ బ్రిలియంట్ మార్క్స్ నన్ను చాలా యింప్రెస్ చేశాయి. రఘు రామ్ ప్రమోట్ కావడంతో జూనియర్ ఇంజనీర్ పోస్టు వేకెంటువుతుంది...”

సజ్జిస్టివ్ గా చూశాడు చీఫ్.

రావ్ మందహాసం చిందించాడు. “క్షమించండి. రాజీపడటం నా తత్వం కాదు. అయినా యింకా యింటర్వ్యూ ఫలితం తేలనేలేదు.

ప్రశ్నార్థకంగా చూశాడు చీఫ్.

రావు మౌనంగా ఉండిపోయాడు.

రఘురామ్ టూల్ కిట్ సర్టిఫైడ్ ముందు కూర్చున్నాడు. చాలా ఆత్మ విశ్వాసంతో.

“వెల్! పదినిమిషాలలోనే పూర్తి చేశావు. స్టార్ట్!-” అభినందిస్తున్నట్లు న్నాడు చీఫ్.

చిరునవ్వుతో కారు స్టార్ట్ చేయ బోయాడు రఘురామ్.

కారు స్టార్ట్ కాలేదు.

రఘురామ్ ముఖంలో కత్తివేటుకి నెత్తురుచుక్కలేదు.

చీఫ్ ముఖం పేలవం అయిపోయింది.

రఘురామ్ హడావిడిగా టూల్ కిట్ అందుకుని గేర్ బాక్స్ ఓపెన్ చేశాడు. అది క్లౌజ్ చేసేసరికి ఐదు నిమిషాలు గడిచాయి. కాని కారు స్టార్ట్ కాలేదు.

చీఫ్ ముఖం రంగులు మారింది.

మెల్లగా అన్నాడు రావు-“సర్! మొదటి రౌండులో యిద్దరమూ ఓడి పోయాము. కనుక మమ్మల్ని మరొక ఛాన్స్ తీసుకోనివ్వండి. ఈ సారి ఐదు నిమిషాలు చాలు.”

“ఊఁ” విసుగ్గా అన్నాడు చీఫ్.

“మిస్టర్ రఘురామ్ మొదట మీరు ప్రయత్నిస్తారా? నన్ను ప్రయత్నించమంటారా?”

“మీరే కానివ్వండి. అదే న్యాయం.”

రావు చకచక టూల్ కిట్ అందుకుని బానెట్ ఎత్తి రెండు నిమిషాలలో మళ్ళీ బానెట్ మూసి- “కమిన్ సార్. కారు కదిలి తీరుతుంది-” అన్నాడు ధైర్యముగా.

నమ్మకంలేనట్లు నిలబడి పోయాడు చీఫ్.

కారు స్టార్ట్ చేశాడు రావు.

కారు కదిలింది.

తెల్లబోయాడు చీఫ్.

“నేను గెలిచినట్టేనా?” అడిగాడు రావు.

“ఊ.. సరేకాని... మొదట ఎందుకు ఓడిపోయావు? మళ్ళీ యింత తక్కువ వ్యవధిలో ఎలా స్టార్ట్ చేయగలిగావు?” ఆశ్చర్యంగా అడిగాడు చీఫ్.

“ముందు షెర్టాక్ హోమ్స్ కి నాక్కత జ్ఞతలు తెలియజేసుకోవాలి. నా విజయానికి కారణం కానన్ డయల్..” కొంచం ఆగి అన్నాడు రావు. టిట్ ఫర్ టాట్.

మీరు నామీద ప్లే చేసిన ట్రిక్కే ప్రయోగించాను-”

“ఏమిటి నువ్వనేడి?” కోపంగా చూశాడు చీఫ్.

“నేనూ తెలివయిన వాడినే. గేర్ బాక్స్ లో మీరు డిఫెక్టు ఏర్పరిచారు. ప్రి ఆరేంజ్ డ్.. రఘురామ్ కి అది తెలుసు. నాకు తెలియదు. కాని నేను బ్యాటరీ కనెక్షన్స్ తీసివేశాను. అది రఘురామ్ కి తెలియదు. ఓడిపోతూ నేను చేసిన పని అది. రఘురామ్ తన ప్రయత్నంలో గేర్ బాక్స్ సెట్ చేశాడు. అయినా నేను బ్యాటరీ కనెక్షన్స్ ఊడదీసి ఉంచడంలో కారు స్టార్ట్ కాలేదు.

రెండవ ప్రయత్నంలో నేను ఆ కనెక్షన్స్ సరిచేశాను. కారు స్టార్ట్ అయింది.

సర్!... మీ వర్కర్స్ పట్ల మీరు చాలా అభిమానంగా ప్రవర్తిస్తారన్నమాట!- మీ వంటి యజమానులవద్ద పని చేసే అవకాశం లభించడం చాలా అదృష్టమే-”

చీఫ్ మాట్లాడలేకపోయాడు - తేలు కుట్టిన దొంగలా. రెండు కారులూ కదిలాయి.

